

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Frana Keimana hiši, "Gledališka stolba".

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Železnice na balkanskem poluotoku.

(Konec.)

Glavni dedič trgovske-politične ostaline angleške na balkanskem poluotoku bode naše avstrijsko cesarstvo, ako ima trgovske politike za to. Nikdar bi se ne bili mej srednjo Evropo in mej orijent ulegli zahodnji, oddaljeni narodi, da je bilo v naši državi več razuma in dobre volje za materialne interese, manj pa notranjih političnih eksperimentov! V tem, ko sta Anglija in Francija imeli gladko in naravno pot do južnega in vzhodnega tržišča ter si je osvojili brez težave, bile so naše ceste na jug brez cestarjev. Prastaro in dobro znano trojno cestovje, ki nas vodi v orijent, ležalo je deset od deset let zaleno, tako Donava, tako mejne železnice, tako Tržaška luka. S kratkim vidom se je Donava gledala v slabem, neprimernem stanju in križem rok se je gledalo propadanje Tržaškega mesta. Kadar se je govorilo in razpravljalo o orijentalnih železnicah, držali smo se, kakor da nas vsega tega nema biti nobena skrb, ali pa nismo bili ni krop ni voda, tako že iz kraja, ko sta baron Hirsch in grof Beust skupno uprizarila „švindelj“ s turškimi srečkami. Dunaj je za podjetje turških železnic priporočal Langrand-Dumonceau, potem pa, ko se je ta strmo-glavil, za naslednika barona Hirscha. Z naše strani se ni čisto nič prerekalo, da so začeli turške železnice graditi na nasprotnem konci, od morja sem, a ne na meji naše države, marveč je baron Hirsch z grofom Beustom v tovaršiji celo pogum imel, da je avstrijskemu trgovstvu oči zavezal z železnico Novi-Banjel. Taka je bila trgovska politika našega nemškega državnika celo v dobi — „narodno-gospodarskega zvleka“! Da ni pred leti slovanska zgodovina tako globoko zasekala v razmere balkanskega poluotoka, najbrže bi še dandanes in naprej orijentalne železnice bile zgolj krajevnega pomena v prid angleški in francoski konkurenciji in v prid finančnim spekulacijam.

Tedaj pa, ko bode zgotovljena velika orijentalna cesta, ko se dogradijo železniške proge na srbski, bolgarski in turški zemlji, postavljen bode tudi most, preko katerega bode mogla Srednja Evropa, zlasti pa avstrijska naša država s trgovskimi,

kulturnimi in političnimi svojimi uplivi v bližnji in oddaljeni orijent. Dolgo več ne bo do tega, da se nam odpre ta prevažna prilika. Mnogo olajšav se tukaj kaže baš avstrijskemu trgovstvu in prometu, toda pomisliti je, da mu bode ugodnega vspeha le po zmagi v hudi borbi s starimi in novimi konkurenti. Za to borbo morajo se naši trgovski politiki, naši trgovci in obrtnostniki že sedaj dobro in razumno pripravljati, oziroma že sedaj utrditi svoje pozicije na snujočem se tržišču-bojišču. Ne bode si osvojiti nove, do sedaj nepoznane dežele, saj trgovske odnose imamo z balkanskimi deželami že sto in sto let, tudi se v orijentu zlato ne dá zajemati s korci; nego tu gre z vztrajnim in previdnim delom ukoristiti ugoden položaj po pravilih narodno-gospodarskega nauka.

Prvo delo, ki v tem oziru čaka naše trgovske kroge, je spoznanje orijenta. Treba se je najprvo ogledati, kakšne potrebe ima prebivalstvo v Makedoniji, v Traciji, v Bolgariji, v Vzhodni Rumeliji in drugod, potem pa kdo jih sedaj zadovoljuje in po kakšni ceni. Koliko se je z druge, nevarne nam strani že storilo v tem oziru! Časopisi v Nemčiji ne preestano priobčujajo poročila nemških konzulov, ki zbirajo vse podrobnosti o trgovskih razmerah, o potrebah prebivalstva in njega gmotnem stanju, ter tako poučujejo trgovce, kako naj delajo, da si pridobijo kupcev na jugu. Jeseni 1881. leta je trgovec Löhns v Bonnu sam plačal ekspedicijo, ki je s parnikom „avstrijskega Lloyda“ pregledala vse poglavne luke v Levanti. Njeni člani, trgovci, inženjerji, kemiki in drugi strokovnjaki šli so tudi v dežel, v glavna mesta in so tudi tukaj proučevali vse razmere, da bi videli, koliko se da novega polja pridobiti za nemško trgovstvo, nemško obrtnost in nemški kapital. Turki, časih tudi prebrisani ljudje, zmatrali so te gospode za Bismarckove agente. Morebiti to ni naravnost res, vendar pa je lahko misliti, da je tako velikanski in dragi ekspediciji okorna kolesa mazala nemška državna vlada. V Angliji, Franciji, Rusiji, tudi v Italiji imajo ogromno literaturo o balkanskih deželah in orijentalnih odnosih — mi Avstrijci, najbližji sosede pa smo na to plat divni ignorante! Divni zato, ker nas vse po sili vleče na jugo-vzhod, politični in kulturni naš

poklic, gmotni naši interesi, najugodniša leža, in ker sicer vse bolje poznamo druge zemlje, ki nas malo ali čisto nič ne brigajo. Seveda za spoznavanje slovanskega juga je treba še česa drugega, kakor le nemškega jezika! To drugo se bode dobilo, a drugače naj se jame ravnati. Vlada bode morala poskrbeti za dobra in natančna poročila naših konzulatov, trgovske zbornice in posamični trgovci pa si bodo iz njih nabirali nauke, te pa pomnoževali s svojo in tujo prakso. Gotovo se bode sleherni obrtnik, fabrikant in trgovec, ki se zanima za to stvar, povprašal in potem gledal, v koliko in kako se tudi on more udeležiti preporeda na balkanskem poluotoku. Vlada ogerska je na sedanji deželni izločki v Budimpešti izpostavila tudi „orijentalni paviljon“ in temu je namen, da se ogerskemu prebivalstvu pokaže, kaj združujejo in česa potrebujejo sosednje orijentalne dežele, da bode po tem takem ogerski izvažalec znal in mogel stopiti z njimi v zvezo. „Keletre, magyar!“ je gaslo ogerske vlade. To pa tudi interesovanci umejo. Koj za „orijentalnim paviljonom“ se je vzprožila misel za stalni orijentalni, prav za prav trgovski muzej, ne dolgo potem pa so jeli veliki trgovci zanimati se za „izvoznostno društvo“, katero bi pód-se spravljalo samo orijentalne pokrajine in sicer zlasti sosede ogerske. „Keletre, magyar!“ In mi, na tej strani Litve?

Vse trgovstvo se prvotno vrši v smislu starega „do ut des“; četudi hodi po ovinkih, konečno ni drugega kot zamenjava. Levanta pa, pravijo, je uboga; mnogo predsodkov vodi trgovske kroge do vzklila: kaj nam morejo dati orijentalni berači! Res, revna je Levanta; ubožne so balkanske dežele, evropska Turčija, Grška, Mala Azija, ubožne za gotovino. Toda baš te dežele so od prirode dobile največje bogastvo in v njih prebiva nad 30 milijonov ljudi, ki so iz večine dobrega, krepkega in za razvitek sposobnega rodu. Do najnovejše dobe so ti narodi v tesnih razmerah ječali pod tujo politično in jednostransko trgovsko pestjo, propadajoči imeli so malo zmisla za obrtovo iz zahoda in za svoje male potrebe so tudi iskali le malih dohodkov. Toda dandanes se ti narodi svobodniše gibljejo in do njih so načeti potje, po katerih bodo dobivali iz srednje Evrope kulturnih nagibov. Ker je večina njih krepka,

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Dyaindvajseto poglavje.

Sitnosti amerikeškega uradnika.

(Dalje.)

Nameraval sem govoriti, a Fox je bil že prečel svoje navse, ter jih začel zagovarjati.

So, govoril je, ter je z roko proti meni pokazal, so nekateri ljudje, ki brez duha, brez nadarjenosti, brez spretnosti, a prošinjani smešne častihlepčnosti ali temveč od bolestne objestnosti hlepé po glasovih ljudstva ter se domišljajo, da so javni uradi (javna opravila) le ustanovljeni, da njih otročji ošabnosti ugajajo.

Ta uvod mi je zadostoval, ne bil bi rad, da bi še več tiskali.

Dovolite, rekel sem — — —

Ne segajte mi v besedo, zakričal je s hripavim glasom ter se je razkoračil kot razdražen petelin, kateremu se vse perje ježi, ne segajte mi v besedo — — —

Ne zamerite, častiti odvetnik, odvrnil sem; predno se zagovarja, treba je očitne zatožbe, in te tukaj ni.

Gospodine sodnik, nadaljeval sem. Jaz sem še le štiri dni izvoljen nadzornik; lahko bi se izgovarjal s kratkim časom svojega uradovanja ter bi valil na prednika nemarnost, katere jaz nikakor nesem zakrivil. A Bog varuj, da bi si javni upravitelj, zastopnik naroda dovolil take zvijače. Služba, urad naklada dolžnosti; in prvi hočem biti vzgled spoštovanja zakona. Odgovoren sem, priznavam, za nesrečen slučaj, kateri obžalujem; zato je pač odveč, napadati moža, ki se nikakor ne misli zagovarjati.

Dobro, prav dobro, vskliknil je kvakar, ki se ni mogel več mirno držati. Prijatelj Danijel, ti si pač uradnik po volji božji: pravi Bož, pravi Samuel. Daj mi pet sto dolarjev ali pa povoljno založnino, in izrekel se bodem popolnem zadovoljnega.

Malo potrpljenja, odvrnil sem; pripravljen sem precej plačati vsako pravično odškodnino; in celo prepirati se nečem za to odškodnino. Nasprotniku dam prisego; ta pobožni kvakar naj sam določi visokost škode, katero sem mu prouzročil.

Tega ne vsprejem, kričal je Set, ves razjarjen in zmočen; rajši se pravdam, moj odvetnik

mi je obljubil popolen uspeh. Ali kateri kvakar priseže? Danijel, ti pač nesi čital sv. evangelija? Kristus je rekel: „Ne prisegajte na noben način, ne pri nebesih, ker so prestol Boga, ne pri zemlji, ker je njegovo podnožje; niti pri Jeruzalemu — — —“

Dovolj, rekel je Humbug; pusti v stran to nepotrebno pesen. Saj od tebe nič ne zahtevajo, kot da v pričo Boga in kot Kristus zapoveduje, porečeš: To je ali pa to ni. Povprašaj svojo vest, pomisli na svoje izveličanje. Vprašam te le po resnici, po popolni resnici in po ničem drugem kot po resnici. V to naj ti Bog pomodi.

Kvakar si je glavo praskal ter z usmiljenja vrednim obličjem zrl v odvetnika. Fox je le molčal. Ko se je Set obrnil ter Marto molčečo za seboj ugledal, obledel je, ter jel jecljati. Njegova vest, njegova korist, njegova ljubezen so se strahovito mej seboj bojevale, in na čast kvakarju moram priznati, da korist v tem boji ni prevladala.

Tu je preverjen račun, rekel je, dogodki so resnični, a pri ceni se marsikaj lahko zmanjša. Oje ni bilo novo; a vendar je moram dati popraviti. Pet dolarjev pač ni preveč, Marta?

marljiva, učna in ima zelo malo potreb, ker je za delo in proizvodstvu sposobna, smemo tudi upati, da bode v njih rastele zmisel in ukus za kulturne potrebe, želja po naši obrtovi. Prebivalci Levante pa bodo le tedaj mogli kupovati vnanje, oziroma avstrijske fabrikate, če se njim samim otvori tržišče za njih svoje, zlasti za zemljedelske produkte. In v prvi vrsti mora Avstrija želeči, da ima za sosede bogate kmete, da narodi na jugu imajo svoje dobre prihodke, s katerimi morejo plačevati naš import. A v to svrhu mora priteči jim na pomoč avstrijska intelgencija, avstrijski kapital, pred vsem pa Slovonom dobrohotna splošna politika avstrijskega cesarstva.

Lep poklic lahko Avstrija izvršuje v svojem interesu političnem in gmočnem. Ne sega samo do Soluna, nego dalje do Azije in do prekopa Sueškega. Kmalu jej bode pot odprt naravnost. V tistem hipu zgubode glavna naša luka Tržaška mnogo svojega pomena. Naj se torej Avstrija tedaj obrne drugam in ukoristi zvezo svojo s Solunom. Naj ne bode samo država za nemški prevoz, samo most za velikonemške uplive, samo opirača za trgovske interese tega ali onega glavarja v tej ali oni carinski zavezi! S solidnim, poštenim in pridnim trgovstvom, s slovansko politiko je Avstrija z ozirom na preporajajoči se balkanski poluotok lahko kaj več, kaj svojega in celega! M.

Volilni shod v Gotni vasi pri Novem mestu.

dne 14. t. m.

[Izv. dop.]

Kljubu deževnemu vremenu zbralo se je bilo kadih 150—200 mož, najodličnejših in največjanejših volilcev iz Mirne peči, Prečine, Podgrada, Stopič, Smihela, Kandije, Št. Petra, Cikave, Gotne in Smolene vasi itd. k shodu, katerega je bil sklican kandidat za državni zbor g. V. Pfeifer. Predsednikom tega volilnega shoda je bil izbran gospod župnik Virant s Podgrada. Pojasnil je pomen shoda ter besedo dal kandidatu g. V. Pfeiferju, da položi račun o svojem delovanju v državnem zboru in razloži svoj bodoči program. G. V. Pfeifer razloži v jasnih potezah važnejše postavke, ki so se sklenile v državnem zboru v pretekli 6-letni dobi; poudarja posebno tiste zakone, ki zadevajo ožjo našo domovino. Pred vsem razklada vojni zakon, po katerem je državni zbor, t. j. njega večina iz ljubezni do prelube očetnjave in presvetlega vladarja dovolila ministerstvu do leta 1889 stalno vojsko 800.000 mož; kajti države v sosedstvu kar štrle orožja; oborožene so od nog do glave, tako da naša monarhija pač ne more zmanjšati svojih vojaških trum. Razlaga na to pomen zakona o vojaški taksi, ki ima namen, služiti v podporo tistim revnim družinam, katerih reditelji so pozvani za časa vojne v službo. Dalje omenja ostro postavbo v za branjenje goveje kuge, pristavlja, da se je pri tej priliki zaprla granica proti Rusiji, kar je posebno ugodno našim posestnikom, ker cenejša ruska živina ne sme več uhajati čez mejo naše države. Zakon o ponarejanju vina in zakon o žganji, potem oderuška postava, kakor tudi s to postavbo v mali zvezi stoječi zakon proti brez-

vestnim dolžnikom, ki mej tožbo svoja poslopja (vrata, okna) na škodo upnikom razdirajo — o vsem tem je g. poslanec obširno, temeljito in lahko umljivo govoril. Glede poverjenja (legalizovanja) pisem po sodnji ali po notarjih omenja olajšavo, da sedaj ni treba podpisov prič, ako izdavitelj sam dotično pismo podpiše. Razpravlja dalje zakone o preuredbi volilnega reda, obtnijskega zakona itd., naglašja, da se je zemljiški davek za Kranjsko vsako leto zmanjšal za 300 000 gld., da so se opominjevalni stroški pri izterjavanju zaostalih davkov od 1 gld. 05 znižali na 10 kr., ako davek ne presega 10 gld., da se občinam ni naložilo jako sitno izterjevanje in pobiranje vojaške takse. Poudarjal je tudi, da so se pod sedanjo vlado poboljšale državne denarne razmere — prejšnje ministerstvo je za vsakih 100 gld. posojila prejelo samo 75 do 80 gld., sedanje pa dobiva za 100 gld. posojila že 92 gld.

Sedanja vlada naslanja se na večino avstrijskih narodov, t. j. na 14 milijonov Slovanov in na nekatere pravične Nemce, dočim se je prejšnje ministerstvo opiralo na manjšino, recimo na kakih 5—6 milijonov Nemcev. Sedanja vlada se prizadeva, ravnopravnost dejansko izpeljati — in jo bode izpeljala, če dobi še močnejšo večino v zbor. Gospod Kandidat Pfeifer odločno pravi, da je z mirno vestjo stopil pred svoje volilce, kajti ima prijetno zavest, kakor spričujejo zapisniki državnega zbora, da se je večkrat uspešno potegoval za državne koristi, za slovenske in osobito dolenjske potrebe. Zato mirno pričakujem vašo sodbo. (Živio klici! Res je. Dobro.) Da so prišle pa na dan prej navedene, po ljudskih zastopnikih sklenene postavke, zahvaliti se imamo presvetlemu vladarju, ki očetovski skrbi, da bi Avstrija postala varno zavetje vseh narodov, njemu zvestih in udanih. Volilni shod zakliče na to presvetlemu cesarju trikratno: Slava!

Potem razvije g. kandidat načela, po katerih se hoče v bodoče ravnati, ako mu častiti volilci svoje zaupanje izreko po programu, v našem listu itak že objavljenem.

Posamične točke svojega programa obširno razloži. Volilci so jih z burnim odobravanjem vsprejeli, ter proglasili g. V. Pfeiferja za kandidata v državni zbor. K besedi oglašita se po tem mestna (!) (ne kmetska!) volilca g. Jenič in g. Kastelic, ki imata tudi v okolici svoja posestva ter stavita več interpelacij, n. pr. zastran premeščenja vojakov iz Rudolfovega v Ljubljano, gledé preložitve državne ceste med Št. Jarnejem in Novim mestom, in gledé dolenjske železnice. G. V. Pfeifer je na te interpelacije blizu tako odgovoril, da iz srca želi, da bi se dan danes bili vojaki nastavljeni v Novem mestu, kar bi bilo mestu samemu in okolici na veliko korist — žalibog moč posamičnega poslanca ne more vsega doseči, kar se baje tudi deputaciji, ki se je leta 1883 obrnila do presvetlega cesarja za nameščenje garnizone v Novem mestu, ni posrečilo. Premeščenje vojakov se izvršuje po vojaških strategičnih načelih, kar se pa odteguje delokrogu državnega zbora. Sicer je pa vsikdar pripravljen po svojih slabeh močeh pripomoči, da bi se v tem oziru v vsakem slučaju kaj doseglo.

narja služijo, nemajo vesti ali pa se po njej ne ravnaajo.

Molči, sin Belialov! rekla je Marta; blagoslov-ljaj nebesa, katera so me tik tebe postavila.

Dobro, doktor! rekel mi je Fox, spoštljivo se poklonivši, vi ste pravi navihanec. Srečni mi, da vi niste odvetnik.

V tem se motite, tovariš, odvrnil sem mu smehljaje; jaz sem iste obrti.

Kako to? rekel je Humbug.

Pred nekaj leti spisal sem bil razpravo sodnijsko zdravilstveno, namreč o ženskah, ki z opijem, malo po malem dajanjem ukrotijo in ublažijo značaj svojih mož. Ta razprava mi je pridobila diplomu vseučilišča v Jeni; jaz sem odvetnik in doktor prava pri lačenbergerjih.

Tovariš, rekel je Humbug s slovesnim glasom, storite mi čast in prisedite na mojo stran. In vi, gospodje brzopisci, ne izpozabite tega čudovitega dogodka. Zdravnik, ki je tudi doktor prava vseučilišča v Jeni, kaj takega se vidi pač le v Ameriki. Zagotovljen sem, da vsa stara Evropa nema jednega fenisa, kakeršnega imamo mi v Parizu — v Massachussettsu. Jena, gospoda, ne izpozabite tega, Jena!

Gledé preložitve državne ceste se je razgovarjal z Novomeškim gosp. županom meseca januarja t. l., da bi bilo potrebno, več strmih klancev na državni cesti med Novim mestom in Št. Jarnejem odstraniti, da bi se tedaj v ta namen prošnja odposlala na državni zbor. Novomeško županstvo je to prošnjo spisalo in njemu izročilo, da jo je izročil državnemu zboru. Prošnja se pa ni mogla stvarno (meritorično) rešiti, ker ni bilo priloženega ne proračuna, ne načrta sploh nobene priloge. Skrb njegova pa bo na to delati, da se bodo strmine na državnih do'enjskih cestah odstranile.

Gledé dolenjske železnice je že leta 1873, pri priliki 80 milijonov posojila potem 1874 v državnem zboru nje potrebnost naglaševal. Tudi precejšnje število prošenj za zgradbo te železnice izročil je državnemu zboru.

Vsi poslanci s Kranjskega naglaševali so leto za letom to važno točko. Da se pa ni prej rešila, temu uzrok je bilo zidanje družih železnic v Avstriji. Po dogovoru v klubu sta jo poslanec za dolenjska mesta, g. grof Margheri, v državnem zboru, gosp. Pfeifer pa v deželnem zboru lansko jesen gorko podpirala. Slednja korporacija je privolila za prvotna dela 5000 gld. Društvo za napravo dolenjske železnice dobilo je pred kratkim dovoljenje od ministerstva, da sme pričeti s prvimi pripravami za omenjeno železnico. Ministerski predsednik, grof Taaffe, je deputaciji meseca aprila pred sklepom državnega zbora glede te proge sam priznal potrebno ter izrekel, da bo dežela le po svojih skromnih močeh mogla pripomagati, ker je revna in tedaj ne bo po tem merilu donasala, kakor bogatejše dežele, Moravska, Gorenjeavstrijska in da bodo glavni stroški državo zadeli. Glede dotike z volilci je omenil kandidat, da je precej nemudoma, ko je dosegel njega glas nesreče ali druge po rebsčine, se hitro podal v dotične kraje, kar se je zgodilo l. 1880, 1883, 1884 — (opazka: sicer je gosp. V. Pfeifer sklical l. 1883 meseca avgusta občni volilni shod pri Treh farah v Beli krajini.) Volilcem je bil ta odgovor po volji, pričelo se je potem o več stvareh razgovarjati; g. V. Pfeifer je na željo volilcev razlagal pomen eksistencinimuma pri osebnem dohodninskem davku (ne pa pri zemljišnem davku); tudi je omenil, da ni bilo močče kaj odškodovanja dobiti Belokrajanskim občinam na meji za stroške, ki so jih imele pred blizu šestimi leti ob času goveje kuge, ker so se prošnje, ki so jih uležile in ponavljale občine, po inštančnem potu zavrgle — postava pa veže tudi poslanca. G. župnik Virant je vestno, večkrat uspešno delovanje g. V. Pfeiferja mej drugim tudi njegovo hvalevredno prizadevanje za cerkve, šole, za po toči poškodovane, za pogorelece itd. kaj pridobiti naglaševal in hvaležno priznal, da je cerkev v Veliki Dolini 1000 gld., v Podgradu 100 gld. prejela od presvetlega cesarja, lepe, izdatne podpore za po toči, ognji poškodovane, kar hvaležni volilci še neso pozabili, sicer pa jeden sam poslanec ne more vsega doseči pri najboljši volji. Sedaj je pot gladka, ovire odstranjene, bode lahko delati. Na to napitnice itd.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. maja.

Volitve volilnih mož za volitve v državni zbor so v nekaterih Dunajskih predmestjih ugodno za demokrate izpale. K temu so tudi nekoliko pripomogli razni vladni pristaši, potem pa konservativci, protisemiti in nekateri volilci drugih narodnosti. Za nas Slovane ima to kaj malo pomena, ali je na Dunaji voljen liberalci ali demokrat, ker so poslednji zadnji čas tudi jeli trobiti v ultranemški rog. Najzanimivejše utegne biti to, da je volilen shod 9. okrajja, katerega je bilo sklicalo demoratsko društvo, postavil barona Walterskirchna za kandidata. Kako radi so nekateri poslanci, kaže najbolj to, da se je v Neukirchnu na Spodnjem Avstrijskem na jednem volilnem shodu predstavilo pet kandidatov, vsi levičarji, mej njimi dva profesorja. Posebno profesorji se letos v mnogih krajih, ne le pri nas, usiljujejo za kandidate. Ne vemo, ali je morda državno poslanstvo prijetnejše, kakor poučevanje v šoli, ali je pa kaj drugega temu uzrok. Mi se tega nemamo posebno veseliti, ker so dosedaj v Avstriji baš profesorji prav z malimi izjemami bili kaj nespretni parlamentarci. Tudi v Josefstadtu na Dunaji imajo že pet kandidatov. — V petek je grof Wurmbrand poročal o svojem delovanju v državnem zboru v seji Graške trgovske zbornice. Izrekel se je proi federalizmu. Njegov program je liberalen, nemšk in centralističen. Povedal je, da bode zopet ponovil svoj predlog, da se proglasi nemščina za državni

Visoka ženska je z glavo dala znamenje kot oni kip poveljnikov v Don Juanu.

Postavimo pet dolarjev, začel je kvakar z žalostnim glasom. Konj je bil že odrt, a rana se mu je znova razpočila. To je pač pet dolarjev vredno, ali ne, Marta?

Za se, nadaljeval je, ne zahtevam ničesa; a suknja se mi je pretrgala in izgubil sem ves današnji dan; postavimo to, deset dolarjev, ali ne, Marta?

In odvetnika, zakričal je Fox, misliš celo pozabiti?

Odvetnik, odvrnil je kvakar ves vesel, da se je srd zaradi prevarjene svoje lakomnosti obrnil na drugega, odvetnik je pravi tepec, ki mi je le k slabemu svetoval. Pet dolarjev za njegovih deset nepotrebnih besed je že preveč, ali ne, Marta?

In Setu so se oči kar svetile, ko je videl, kako se je njegova ljubica iz polnega srca smijala zviti besedi, katero je odvetniku nagodil.

Tu je petindvajset dolarjev, rekel sem, za se vesel, da sem tako ceno se odkupil.

Oh, Marta, vzkliknil je kvakar, vest je prava nesreča. Prepričan sem, da ljudje, ki mnogo de-

jezik v novem državnem zboru. V novem državnem zboru imamo tedaj pričakovati še burne jezikovne debate. — Kako da nemški liberalci sodijo o narodni enakopravnosti, je najbolje povedal dr. Demel na volilnem shodu v Tešenu v Šleziji. Ko ga je nek poljski volilec vprašal, kako on misli o narodni enakopravnosti, izjavil se je, da se bode opotegoval za to, da se veljava nemščine še bolj razširi, nikakor pa ne za narodno enakopravnost. Po njegovih mislih se član XIX. osnovnih zakonov misliti more le s pogojem, da je nemščina državni jezik. Ta član ni nikako pravilo, ampak le nekaka izjema. — Baron Aleksander Bach izdal je oklic na volilce svojega volilnega okraja. V tem oklicu se izreka, da bode v državnem zboru hodil ista pota z dvornim svetnikom Jurijem Lienbacherjem.

Hrvatski sabor vsprejel je predlogo, da dežela sama plača stroške za pomirjenje predlanskih izgrediv, katere je bil zakrivil ogerski finančni minister. Vsi ugovori opozicije neso nič pomagali. Narodna stranka pripravljena je vse dovoliti, kar zahteva vlada, naj še tako ponižuje deželo in jej škoduje. Za povzdigo izobraženja in znanosti pa ti ljudje ne skrbijo. Zavrgli so predlog Ozegevičev, da se še 3000 gld. dovoli za ljudsko šolstvo in predlog Smičiklasov, da naj se dovoli jugoslovanske akademiji 1000 gld. za izdavanje akademiškega revnika, ker je proti temu predlogoma govoril ban. Hrvatskeji vladi posebno akademija ne ugaja, ker v njej ne sede samo njeni pristaši. Včeraj zaključilo se je satorovo zborovanje.

Vnanje države.

Rusko-angliški spor bode kmalu poravnani. Zdaj le še v tem neso jedini, komu naj bi se potem izročilo varstvo afganske meje. Ako se bode emiru, se Angleži boje, da bi Rusi kmalu svoj upliv razširili na Afganistan. Najrajši bi videli v Londonu, da bi se o vsakem nesporazumljenji zaradi meje, ki bi utegnili kedaj navstati, Rusi pogajali naravnost z Angleži. Nadejati se smemo, da se kljubu tem težkočam popolno sporazumljenje mej Anglijo in Rusijo kmalu doseže. Angleži mislijo indijsko mejo na severu dobro utrditi, da zgrade Rusom uhod v Indijo, ko bi kedaj podvrgli Afganistan. Kakor se govori, misli angleška vlada zahtevati v kratkem 50 milijonov kredita za utrjenje te meje. — Sporazumljenje mej Rusi in Angleži bi pa utegnili ovirati to, da so Rusi zaprli angleškega konzula Batumskega, ako se ta vest potrdi, kar je pa še treba počakati. Kakor se nekemu Dunajskemu listu iz Carigrada brzojavlja, je že ruska policija dalj časa opazovala potovanja tega konzula v Kars, Ardahan, Olti, Artorin in Ardanuš, in ga je nazadnje aretovala, ko ga je zasačila, da je risal baš neko lukso pri Hvalinskem morju.

Ko je palo na **Francoskem** Ferry-jevo ministerstvo, predlagala sta bonapartist Delafosse in radikalec Lanesson, da se ministerstvo postavi v začetni stan. Ker se zbornica ni izrekla za nujnost tega predloga, izročil se je inicijativnej komisiji. Ta komisija ga že dolgo, dolgo pretresuje in kakor čuje, eno se bo izrekla proti predlogu napominanih poslancev.

Italijani so se že veselili, da Anglija umakne svoje čete iz Sudana, nadejali so se, da jih bode poprosila, da zasedejo Suakim in nekatere druge kraje. A Anglija še dozda Italije zato ni prosila, in v Rimu že sumijo, da se bode obrnila do Turčije, da ta v Suakim odpošlje nekaj svoje vojske. Zaradi tega je že v Italiji velika nevolja.

Poslednje občinske volitve so bile **špansko** vlado pripravile v precejšnjo zadrego. Govorilo se je že, da bode morda odstopila. Sedaj se je položaj najedenkrat spremenil. Jedinost mej republikanci in liberalci se je razbila. Maršal Martinez Campos je na vprašanje nekega konservativca v senatu v imenu liberalcev izjavil, da se ti od republikancev zopet odločijo, ko so dosegli pri občinskih volitvah, kar so želeli. Liberalci so se najbrž bali pri dvoru priti v nemilost. Sedaj bodo pa konservativci mirno vladali, ko mej njih protivniki ni več jedinstvi.

Angleška vlada je nameravala povišati davke na pivo in žganje. Ker se pa bližajo volitve in bi ta davek utegnil vzbuditi posebno nevoljo mej delavci, ga bode vlada opustila. Predložila bode pa parlamentu še več zakonov v prid Škotske, da tako priobli poslance te dežele zase.

Francoski zastopnik protestoval je proti temu, da je **egiptovska** vlada 5% utrgala pri izplačevanju kuponov, predno je ratifikovana egiptovska finančna pogodba. Temu protestu se bode neki pridružili tudi zastopniki drugih vlastij v Kajiri.

Domače stvari.

— (H kandidaturi Šukljejevi.) Na to našo notico od zadnjega petka odgovarja nekolekovani dnevnik v sobotni številki ter sam priznava, da Šuklje ni vladni kandidat. Ta odgovor je dovolj jasen in mi ponavljamo še jedenkrat, da se gg. c. l. uradniki, ki bodo za grofa Margheri-ja glasovali, nemajo ničesar bati, kajti „fait accompli“, je, da iz cesarske metropole taka sapa veje, da bodo ondu odločilni krogi celo prijetno prese-nečeni, če bode grof Margheri zopet poslancem izbran. Zatorej si ne moremo kaj, da ne bi odločno

zavrnili onih dolenjskih gospodov, ki Šukljejeve zabredene pote jedino pravimi zmatrajo in celo vest širijo, da so od prezidijalnega tajnika g. Schwarza za njegovega romanja po Dolenjskem zvedeli, da je Šuklje vladni kandidat. Odločno torej ponavljamo, da Šuklje ni vladni kandidat, ker vemo to iz še bolj zanesljivega vira, nego je g. tajnik vitez Schwarz. Poučeni smo prav dobro o položaji, a z ozirom na osebe ne zdi se nam umestno, povedati vse, kar nam je znanega. Sicer pa g. deželnemu predsedniku prav odkritosrčno želimo, da se znebi more, ki ga je do sedaj tlačila v podobi prof. Šukljeja in pre-verjeni smo, da potem dobi prejšnjo izredno popularnost in da bode potem mir mej nami. — Kar se tiče poročil z Dolenjskega, da nekateri okrajni glavarji uporabljajo svoj upliv za Šukljeja, ne moremo si tega tolmačiti drugače, kakor da so morebiti prepozno dobili protiukaz in da bodo sedaj, ko jih je oficijozni list poučil, delali v zmislu vlade, to je za dosedanjega poslanca grofa Margheri-ja.

— (O volitvah na Štajerskem.) Kolikor nam do sedaj znanega, voljeni so v Poljčanah, na Vrhlogi, v Pretreži, v Grušovji in Vrholah narodnjaki. Istotako v Polzeli v Savinjski dolini.

— (Banka Slavija) darovala je jugoslovanske akademiji znanostij in umetnostij 200 gld.

— (Pokojnega Fr. Ks. Souvana) pogreb bil je velikansk. Od narodnih društev udeležila sta se ga „Čitalnica“ in „Sokol“, pevski zbor. katoliško društvo in društvo katoliških pomagačev z zastavami. Razen teh bili so zastopniki družih društev, kranjske hranilnice, kmetijske družbe in več tisoč občinstva. Tudi deželni predsednik baron Winkler in župan Grasselli šla sta s pogrebom. Čitalniški pevci peli so pred hišo „Oče naš“ na pokopališču pa „Nad zvezdami.“

— („Sokol“) izletel je včeraj v Kozarje. Sokolov v društveni opravi bilo je 25, katere je spremljala godba in veliko občinstva. V Kozarjih bil je srčno vsprejet in s šopki obdarovan. Zabava bila je prijetna, celo plesalo se je, kljubu temu, da je vsako četrto ure nagajal dež.

— (Ljubljanska prostovoljna požarna bramba) imela je včeraj dopoludne svoj občni zbor. Navzočnih 80 udov. Stotnik g. Doberlet pozdravlja zbrane ude, se jim zahvaljuje za dosedanje požrtovalno delovanje in izraža željo, naj bi tudi nadalje delovali na korist someščanov in si utrdili čast in priznanje, katero uživajo sedaj pri vsem Ljubljanskem prebivalstvu. Iz odborovega obširnega poročila je razvidno, da je požarna bramba bila klicana 16 krat na pomoč in vsekdar storila svojo dolžnost. Le zaradi prevelike oddaljenosti ni mogla priti o pravem času k ognju v sosedni Matenji vasi, ker sta bila smrt storila dva človeka in je poginilo 7 živalij, pogorelo pa 17 poslopij. Udje prostovoljne požarne brambe so se pridno vežbali in imeli vsega skupne 14 velikih in malih vaj. Odborovih sej bilo je osem, v katerih so se razne društvene zadeve dovoljno reševale. — Gasilnega orodja je v izobilji in v najboljšem stanji, sosebno sedaj, ko je mestni zbor Ljubljanski dovolil, da se je nakupilo 300 metrov novih normalnih cevij, ker je bila večina prej nakupljenih že v prav slabem stanji in bi ne bile pri velikem požaru več zadostovale. Društvo šteje sedaj 112 delujočih in 10 častnih članov. — Blagajniško poročilo kaže, da je imelo društvo pretečeno društveno leto 2947 gld. 60 kr. dohodkov in le 189 gld. 90 kr. menj izdatkov, kateri so ostali v blagajnici poleg dveh obligacij srebrne rente v nominalnej vrednosti po 100 gld. Podporna društvena zaklada ima 3805 gld. 14 kr. premoženja, ki je naloženo pri denarnih zavodih. Za podpore bolnim društvenikom izplačalo se je pretečeno leto 277 gld., za pogrebe 57 gld. Pregledovalni odsek nasvetuje, naj občni zbor oba računa odobri. Se zgodi. — V pregledovalni odsek se izvolijo za prihodnje leto gg.: Josip Gerber, Oroslov Dolenec in Karol Ahčin. Koncem zborovanja zahvaljuje se stotnik g. F. Doberlet v slovenskem jeziku odboru in članom prostovoljne požarne brambe za uspešno delovanje in iste prosi, da naj tudi blago, prostovoljno prevzeto delo nadaljujejo. Čast in priznanje, katerega v Ljubljani društvu sedaj nikdo več ne odrekuj, bode le rastlo, ako vsak ud popolnem stori svojo dolžnost in po tem pripomore, da je društvo res to, kar mora biti, da pomaga svojim someščanom v sili proti ognju.

— (Vreme) je še vedno zelo neugodno in neprijetno. Drugod pa je še huje. Na Dunaji bil je v 16. dan t. m. silovit vihar in zgodilo se je

več nesreč. Pet osob, ki jih je vihar na tla podrl in neso mogle vstati ter neso dobile pomoči, je zmrznilo in utonilo. V Dornbachu razdril le vihar streho pritlične hiše, katera se je potem podrla. Stanovalce, 28 na številu, so vender rešili. Na gorjem Štajerskem zapadel je v isti dan sneg do dna dolin, po noči pa je razsajal silen vihar, ki je prouzročil veliko škodo.

— (Iz Dola) pri Zalogu se nam piše 16. t. m.: V našej prijaznej vasi snuje se „Bralno društvo“, katero se bode v kratkem ustanovilo. Potreba je bila velika, kajti toliko razumnštva brez kacega društva je žalostno. Koliko koristi bode ono donasalo našim Dolanom, sprevideli bodo kmalu oni nezadovoljneži, ki menijo, da se ne bode na površji ohranilo. Kaj je bolj sramotno za naše ljudstvo nego to, da se ne izobražuje in ob nedeljah mestu da bi čitalo koristne časnike in knjige, pijančuje in išče v krčmah hladila svojej duši pri žganji. Pravila se bodo v kratkem slavnej vladi predložila v potrjenje. Mlademu društvu pa pričemo: Vivat, floreat, crescat! na čast milej slovenske domovini, a v pogin groznej žganjariji!

— (Razpisano) je mesto državnega pravdnika pri c. kr. nadsodnji v Gradci, eventualno mesto državnega pravdnika namestnika. Prošnje do 30. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Postojina 18. maja. Pri današnji volitvi volilnih mož v Hrenovcah propal dr. Strbenec. Osem glasov gotovih za dra. Dolenca.

Št. Peter 16. maja. Pri volitvi volilnih mož v Zagorji in Knežaku jednoglasno izvoljeni za dr. Dolenca.

Dolenji Logatec 17. maja. Volilci Dolenje Logaške, Gorenje Logaške in Rovtarske občine vsprejeli pri današnjem volilnem shodu g. Obrezo jednoglasno kandidatom za državni zbor. (V Logatci neso drugače pričakovali, o Rovtah imamo svoje misli. Uredn.)

Ptuj 18. maja. „Pozor“ svoje delovanje včeraj pri sv. Vidu pričel vrlo dobro. Zborovanje se otvorilo z živiočkici na cesarja. Raič pri nastopu navdušeno pozdravljen. Njegovo poročilo vsestransko odobreno, kandidatura pa z največjim veseljem vsprejeta. Navdušeno odobravanje osobito, ko se je omenila zjeunjena Slovenija. Udeležba mnogobrojna, vse v najlepšem redu in zadovoljstvu.

London 17. maja. Izreden kabinetsk kurir dospel semkaj z važnimi poročili Thorn-tona o afganskem vprašanji.

Otava 17. maja. Riel-a so včeraj zvečer ujetega pripeljali v generala Middletona šotor.

Madrid 17. maja. Oficijalno se brzojavlja, da je kolera po nekaterih krajih Valencije, kjer je bila popolnem pojenjala, na novo začela. Zaukazale so se varstvene naredbe.

Poslano.

Odprto pismo gospodu Adolfu Obrezi, bivšemu državnemu poslancu!*)

Po naključju smo zvedeli, da ste naznanili nekaterim prijateljem, da pridete v četrtek 14 t. m. v Bistrico in da se hočete dogovoriti zaradi državnega poslanca.

Pri tej priliki smo vas hoteli na Vašo častno besedo opomniti, katero ste nam lansko leto dali, namreč:

„Do sedaj ste Notranjci (Postojinskega glavarstva) vedno z nami glasovali, akoravno imate veliko več volilcev, nego mi (Logaškega glavarstva), prihodnjic zberite vi poslance in jaz sem vam porok, da bomo tudi mi z vami glasovali!“

Ko je v Bistrici besede prosil gosp. Križnar, se mu je reklo, da smo tuji in da ni danes volilni shod. Ker nesem mogel v Bistrico, da Vas na Vašo obljubo opomnim, oprostite, da to javno storim, temveč, ker ste sami sebe za prihodnjega državnega poslanca ponujali. Kdor svoje besede ne drži, ni možak, in kdor ni možak, ne more biti naš poslanec, ker ne zasluži našega zaupanja. Opiraje se na Vašo obljubo, smo si zbrali kandidata, kateri je naš rojak, pozna natanko naše razmere in od katerega smo prepričani, da je pripravljen za nas vse storiti, kar nam more koristiti.

Ker pa ravno Vi proti našemu kandidatu kandidujete, akoravno ste nam obljubili, da boste z nami glasovali, Vas prosim, blagovolite nam nazna-

*) Za objavo v tej tiskovni odgovorni smo le v toliko, kolikor nas zakon veže.

ni, s kakimi sposobnostmi presegate našega kandidata gospoda Dolencu.

Zagorje na Notranjskem, dne 16. maja 1885.

Matija Fatur,
nadžupan.

Loterijske srečke 16. maja:

Na Dunaji: 23, 27, 88, 79, 56.
V Gradci: 89, 3, 4, 27, 29.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

Eks. držb. pos. Blaža Mraka iz Kranjske gore 11. julija v Kranjskej gori. Eks. držb. pos. Neže Mihelič iz Banjaloke, 400 gld., 8. julija v Kočevji. 1. eks. držb. pos. Andreja Opeke iz Dolenje vasi, 2052 gld., 27. junija v Postojini. 1. eks. držb. pos. Matije Krajca z Grahove, 810 gld., 27. junija v Logateci. 1. eks. držb. pos. Jarneja Finka iz Zabnice, 1410 gld., 17. junija v Luki. 3. eks. držb. pos. Josipa Selana iz Rov, 998 gld., 12. junija v Litiji. 2. eks. držb. pos. Janeza Kastelica iz Male Preske, 1461 gld., dne 16. junija v Litiji. 3. eks. držb. pos. Janeza Sončarja iz Kresniškega vrha, 2360 gld., 12. junija v Litiji. 1. eks. držb. pos. Mihe Brenčica iz Rovt, 4245 gld., 27. junija v Logateci. 1. eks. držb. pos. Blaža Ozbalta iz Čerkovske vasi, 3180 gld., v Logateci. 2. eks. držb. pos. Frana Smrdu iz Nadejnega sela. 3. julija v Postojini. 3. eks. držb. pos. Marijane Žager z Igevasi, 25 in 544 gld., 23. maja v Ljubljani. Recitit. pos. Josipa Dmiša z Studenca, 7039 gld., 23. maja v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Josipa Kernea iz Suše, 1433 gld., 27. maja v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Janeza Dientla iz Lazov, 5850 gld., premakljivega premoženja istega 318 gld., 10 in 1265 gld., 28. maja v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. maja	7. zjutraj	728.78 mm.	9.8° C	z. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	731.13 mm.	13.0° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	733.75 mm.	9.6° C	sl. szh.	d. jas.	dežja.
17. maja	7. zjutraj	736.08 mm.	7.6° C	brezv.	jas.	11.70 mm.
	2. pop.	734.79 mm.	16.4° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	734.77 mm.	9.6° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 11.6° in 11.2°, za 2.7° in 3.2° pod normalom

Dunajska borza

dne 18. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 45	kr.
Srebrna renta	82	80
Zlata renta	107	75
5% marcna renta	98	45
Akcije narodne banke	859	—
Kreditne akcije	288	90
London	124	40
Srebro	—	85 1/2
Napol.	9	84
C. kr. cekini	5	84
Nemške marke	60	85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107	50
Ogrska zlata renta 4%	97	35
5% papirna renta 5%	92	25
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obliq avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—
Prior. obliq Elizabetine zapad. železnice	112	50
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v. .	212	75

Vsem prijateljem in znancem javljamo podpisani prežalostno vest, da je naš ljubljani sin, oziroma brat

IGOR,

v nedeljo 17. maja let. leta, po kratki in hudi bolezni, ob 1/10. dopoldne umrl, ko je jedva peto leto dovršil.

Pogreb bo v torek 19. t. m. ob treh popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 18. maja 1885.

Dr. Valentin Zarnik in Ana Zarnik, rojena Kos, stariši. (297)

M'lutin in Boris Zarnik, brata.

Zahvala.

Zalost o težkeji izgubi našega dobrega nepozabljivega očeta našla je največjo tolažbo v gorkem sočutji, s katerim so skatali p. n. someščanje in prijatelji poslednjo čast blagemu pokojniku. Ginjenim srcem izrekamo prečast. duhovščini, častitim pevcem Čitalnice, „Sokolu“, vsem p. n. korporacijam, društvom, inštitutom, vsem darovateljem prekrasnih vencev, sploh vsem p. n. udeležnikom našo najtoplejšo zahvalo za ta lepi čin priateljstva.

V imenu žalujočih rodbin
Souvan, Göstel.

(296)

Hiša se da v najem

za poletno stanovanje, s 6 sobami, lansko leto novo narejena, v prav lepem kraju, pol ure od Lesce, pod Stolom, vas Zerovnica.

Natančno pove Janez Čop v Mostah p. Lesce. (283—3)

Velika zaloga vina,

dolenjskega, rumenega in visokorudečega, in sicer novo od leta 1884 po 8—10 gld., staro izvrstno vino po 14 gld. hektl., proti pošiljati posode, pri

A. Cvenkel-nu,
v Sevnici (Lichtenwald).

(285—2)

Velika partija 1 (788—94)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Trgovski učenec

iz dobre hiše, z dobrimi šolskimi spričevali se vsprejme takoj v neko specerijsko prodajalnico. Kaj več se izve pri (295—1)

J. Rabitschu v Beljaku.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Za birmanska darila

priporoča po najnižjih cenah

ure za gospode in gospe,

zlate in srebrne (294—1)

Viljem Rudholzer-jeva vdova
pri Hradeckega mostu v Ljubljani.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ure za birmska darila

v bogati zbirki priporoča po najnižjih cenah

JOSIP GEBA,

Slonove ulice št. 11, urar, Slonove ulice št. 11. (287—2)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000

mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Teh 50.500 dobitkov se v petih mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izreba.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izrebal; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izrebal, kakor tudi zaradi največje mogoče garancije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštneemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, vloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov, katera razločno naveda številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeiti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila takoj izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

(286—2)

30. majem 1885

doposlati direktno na podpisani glavni loterijski bureau.

VALENTIN & CO.,
HAMBURG, Königstrasse 36—38, HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka.